

ZPRAVODAJ

akciové společnosti Vodovody a kanalizace Mladá Boleslav

číslo: 3 ročník: 16

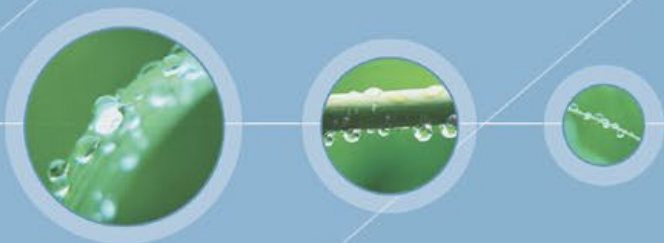
prosinec 2016

Kropáčova Vrutice, zemní vodojem

Rekonstrukce vyhnívacích nádrží na ČOV II
Mladá Boleslav – Podlázky str. 8 – 10

VODOVODY
vak[®]
KANALIZACE
MLADÁ BOLESLAV, a.s.

Tradiční setkání vodárenských veteránů čtvrtek 3. listopadu 2016

Základní údaje o akciové společnosti

Obchodní jméno:

Vodovody a kanalizace Mladá Boleslav, a.s.

Vznik: 1. ledna 1994

IČ: 463 569 83, DIČ: CZ46356983

Sídlo: Mladá Boleslav, Čechova 1151, PSČ 293 22

Předmět podnikání: Provozování vodovodů a kanalizací

Telefon: 326 376 111, fax: 326 721 502

E-mail: mail@vakmb.cz, <http://www.vakmb.cz>

Zpravodaj akciové společnosti Vodovody a kanalizace Mladá Boleslav vychází v Mladé Boleslavi 2 až 5krát v roce, redakční rada pracuje ve složení: Ing. Jan Sedláček, Ing. Vladimír Stehlík, Milena Jačková (výkonná redaktorka), Martin Ledvina a Mgr. Petr Kopecký (odpovědný redaktor). Grafická úprava: Jan Devera, Nymburk, Tisk: Janova dílna, Třebestovice. Registrováno pod evidenčním č. MK ČR E 11181 přiděleným Ministerstvem kultury ČR, náklad 800 kusů, zdarma. Vyšlo dne 12. 12. 2016.

Úvodní slovo a malé ohlédnutí do historie Zpravodaje

Dovolte mi, abych Vám všem v tomto prosincovém období v závěru roku 2016 popřál vše nejlepší, hlavně hodně štěstí a zdraví, tak jak se to vždy přeje, ale je to opravdu moje upřímné přání pro nás všechny.

Hodnocení roku 2016 za naši akciovou společnost je ještě předčasné, ale mohu již nyní zkonstatovat, že i tento rok bude dobrý. I když ve škole znamená dobrý za „tří“, raději tedy výborný. I tento rok jsme úspěšně zajistili desítky, spíše stovku potřebných vodohospodářských akcí, jejichž příprava a realizace byla pro naše pracovníky velmi náročná. Je to ale samozřejmost, která se každý rok opakuje. K tomu po celou dobu pokračovala příprava projektu, na jehož realizaci chceme získat již třetí „megadotaci“ z prostředků Evropské unie alokovaných ve Státním fondu životního prostředí ČR. Proces nám ovšem komplikují naši zákonodárci. Nemůžete-li dle platné legislativy umístit v obci nebo městě kanalizaci do vozovky, která nabízí jedinou možnou trasu mezi domy, je to fakt „oříšek k rozlousknutí.“ Ale doufáme, že tento problém již poslanci konečně napraví, i když pro naši žádost jde o zbytečně velkou časovou ztrátu.

A to jsem ještě nezmínil takovou zásadní „maličkost“, kterou je základní poslání naší akciové společnosti – dodávka kvalitní pitné vody a odkanalizování a čištění odpadních vod našim zákazníkům – občanům. Mohu znovu a opakovaně s hrdostí oznámit, že tato naše základní služba probíhá v tichosti, perfektně a spolehlivě. Mnozí zákazníci, kteří jsou zásobováni ze skupinového vodovodu Mladá Boleslav (cca 68 tisíc lidí) ani neví, že jim od prosince 2013 teče z kohoutku v domě kvalitní nechlórovaná pitná voda, vhodná i pro přípravu kojenecké stravy. Není ani jinak hygienicky zabezpečená, pouze vzornou čistotou a pořádkem našich zařízení i díky našim zaměstnancům od zdrojů přes vodojemy a spotřebišť až k zákazníkům. Je to asi i naše chyba v osvětě, že je málo informujeme o tom, co pijí, ale je to tak. Hlavně, že je voda kvalitní.

Dalším důležitým faktem pro naše zákazníky bylo, že v celém období veder a sucha nedošlo k žádnému podstatnému omezení dodávky vody, zákazům zalévání apod., nenastal žádný problém. Ono to tak bylo mimo jiné i v roce 2015, kdy byla vedra ještě horší. V plné síle se projevila naše postupně realizovaná opatření v propojování vodovodů s důrazem na zajištění co největší provozní spolehlivosti a možnosti přepojování vodovodů dle potřeby. S tím souvisí a tomu odpovídají i ztráty vody, které se dlouhodobě drží na našich vodovodech výrazně pod republikovým průměrem.

Nelze opomenout naše akcionáře. Rozhodně nepřišli zkrátka, vyplacené dividendy byly v roce 2016 rozhodnutím valné hromady nejvyšší v historii akciové společnosti včetně absolutní částky. A to při každoročním plnění plánu investic, oprav a obnovy majetku vodohospodářského majetku. Takže rok 2016 byl snad opravdu výborný, ale to nakonec zhodnotí naši akcionáři.

A nyní malé ohlédnutí. Na začátku článku jsem chtěl začít psát o úplně něčem jiném. Někteří z Vás čtete náš Zpravodaj dlouho a pravidelně. Chtěl bych dnes připomenout, že Zpravodaj vychází šestnáctým rokem. První číslo vyšlo 14. 3. 2001. Od této doby vyšlo 52 šestnácti až dvacetistránkových čísel. Tento Zpravodaj je 53. v řadě. Kdo tuto vydavatelskou činnost nedělal, neumí si představit, co to obnáší práce a nervů pro redakční radu, jejíž členové mimo odpovědného redaktora vše řeší v rámci svých normálních pracovních povinností. A přesto Zpravodaj žije! Díky pochopení představenstva společnosti slouží pro informovanost našich akcionářů, starostů měst a obcí a popisuje dění ve firmě a zejména investiční činnost. Všem, kteří přispívají svými články, a členům redakční rady vzdávám hluboký dík za odvedenou dlouholetou práci.

Ale to není vše. Jako pamětník bych mohl prohlásit, že Zpravodaj má již ne 15 let, ale 26 let! Jak je to možné? Ihned po

17. listopadu 1989 jsem s Ing. Otakarem Pavlíkem požádal o povolení vydávat závodní časopis s názvem Informační zpravodaj StčVak, závod Mladá Boleslav. Povolen byl odborem kultury ONV Mladá Boleslav 18. 12. 1989! Vydání neperiodické v nákladu 35 výtisků, redakční rada: Marie Braunsteinová, Ing. Otakar Pavlík, Ing. Jan Volánek. V roce 1990 vyšla dvě čísla a v roce 1991 pak také dvě čísla. Sloužila zejména k informovanosti zaměstnanců v revoluční době a naznačovala, co asi čeká vodárnu, co čeká je a jaká bude jejich budoucnost. Kdo tu dobu nezažil, necht' nehodnotí.

Jaká byla úroveň časopisu v této hektické době, připomíná přiložená kopie části stránky včetně všech překlepů a chyb. Nebyly počítače, pouze psací stroje, žádné tiskárny, pouze cyklostyl.

Potom nás již definitivně pohltila privatizace a zpracovávání privatizačního projektu, který počítal s pouze akciovou společností okresu Mladá Boleslav ve vlastnictví zdejších obcí a měst. Na časopis nebyl čas, zaměstnanci byli ovšem nadále informováni. To vše je již zapomenutá historie.

Přesto jsem ve své skříni objevil všechny čtyři „originály“ zapomenutých informačních zpravodajů. Myslím, že že další výtisky těžko někdo někde zapomenuté objeví. Předám je proto do našeho minimuzea vodárenských tradic na úpravně vody Rečkov.

Přeji Vám za sebe a akciovou společnost šťastný nový rok 2017.

Ing. Jan Sedláček,
předseda představenstva
a ředitel a. s.

Výňatek z příspěvku ředitele závodu na jednání členské schůze odborového svazu, které proběhlo v pátek 13. 12. 1991 v restauraci v Hrdlořezích (přítomno bylo více jak 200 zaměstnanců)

„Ještě bych se krátce vrátil k další perspektivě závodu, jak jsem to již před chvílí začal a nejenom k perspektivě závodu, ale i nás všech, jestli budeme mít práci nebo ne. Zdůrazňuji to na všech jednáních – pokud budeme poskytovat perfektní služby našim zákazníkům, tj. občanům, podnikatelům, společностям, ale především celé oblasti – městům a obcím – je dosti velká záruka, že od nás, dovolím si říci, profesionální organizace, která má i v současné době určitý monopol dodávky pitné vody a odkanalizování, ale i monopol skoro všech vodohospodářských služeb – budou i nadále odběratelé, města a obce tuto činnost vyžadovat a objednávat. Pokud budeme svoji práci provádět nekvalitně, neodborně, fušersky, nechci říci i lajdácky – převálcuje nás co nejdříve konkurence, která bude vznikat a které bychom vlastně našim neprofesionálním přístupem nahráli.

Jsem přesvědčen, že k tomuto nedojde, ale záleží to samozřejmě na nás všech. Vedení závodu spolu s vedoucími provozů rází a dále budou prosazovat náročný přístup k posuzování práce každého jednotlivce. S některými, kteří toto nechtěli pochopit, jsme se již okamžitě rozloučili a doufám, že pro ty, kteří ještě váhají, to bude námětem k zamyšlení. Tento týden jsem četl indický epigram ze současné doby. Cituji: „Pověst podniku tvoří lidé, kteří jsou v něm zaměstnáni. Žádný podnik, který hledá místo na slunci, by neměl zaměstnávat osoby, jež mu ve slunci stojí“. Konec citace. A to je i filozofie naší vodárny. Kdo nebude ochoten kopat v tričku vodárny sto procentně, ohrožuje pracovní jistoty a pověst ostatních zaměstnanců. Je na každém z nás, abychom si v tom udělali mezi sebou pořádek a nepřehlíželi nešvary druhého.

A pak nebude vůbec rozhodovat otázka, zda současný majetek vodovodů a kanalizací se stane majetkem obcí a měst, nebo někoho jiného, jak se již přes rok vedou úvahy našeho zakladatele, jak transformovat státní majetek.

Rozhodujícím bude, kdo tento majetek bude co nejlépe obhospodařovat a provozovat. A to je náš hlavní cíl přesvědčit všechny okolo sebe, že to umíme nejlépe a nejlevněji a tak, aby byl zákazník spokojen. Ještě na to máme zhruba půl roku až jeden rok. Pak již přijde pouze na lámání chleba, ze kterého bych chtěl, aby naše vodárna vyšla dobře.”

Otištěno v Informačním
Zpravodaji č. 02/ 1991

Rekonstrukce vodojemu Kropáčova Vrutice

V letošním roce byla realizována rekonstrukce zemního vodojemu v Kropáčově Vrutici. Tento vodojem byl postaven v 70. letech minulého století s jednou kruhovou akumulací železobetonovou komorou o objemu 100 m³ a slouží pro zásobování obcí Kropáčova Vrutice a Sušno pitnou vodou.

Před samotnou rekonstrukcí objektu zajistilo oddělení strojní a elektro v roce 2015 vybudování nové elektrické přípojky, nezbytné pro zajištění rádiového přenosu dat z vodojemu na centrální dispečink, temperování a osvětlení objektu. Stávající sdělovací kabel mezi čerpací stanicí a vodojemem již nebude využíván a byl zaslepen v armaturní komoře vodojemu.

V červenci tohoto roku jsme zahájili samotné stavební práce na vodojemu. Nejprve bylo nezbytné vodojem kompletně odstavit z provozu. Pro tyto účely bylo vybudováno ve spolupráci s provozem 01 a 03 provizorní zásobení obcí Kropáčova Vrutice a Sušno. Šlo

o akumulaci nádrž umístěnou vedle vodojemu s propojením výtlačného potrubí z Kropáčovy Vrutice a gravitačního potrubí do Sušna.

Vodojem je tvořen kruhovou železobetonovou akumulací komorou, manipulační komorou a armaturní komorou. Akumulační komora byla kompletně odkopána, byla provedena nová hydroizolace z asfaltových pásů a tepelná izolace z extrudovaného polystyrénu. Větrací otvor komory ve vrcholu klenby byl zabetonován. Stávající železobetonová konstrukce byla sanována cementopolymerními maltami. Nutno podotknout, že komora byla v dobrém stavu a bylo nezbytné sanovat pouze stropní klenutou konstrukci.

Samotný nadzemní objekt je řešen provětrávanou zateplenou fasádou, tedy ve skladbě 100 mm tepelná izolace, vzduchová mezera 40 mm a lícové zdivo Klinker. Stávající plochá střecha byla nahrazena symetrickou sedlovou z pálené krytiny TONDACH Stodo

v režném odstínu. Násypy akumulací komory byly z čelní strany vodojemu opevněny gabionovými opěrnými koši, z komunikace III. třídy byla vybudována nová přístupová cesta. Areál byl kompletně oplocen a v rámci terénních úprav byl proveden hydroosev. V armaturní komoře byl zbourán nevyhovující železobetonový strop a nahrazen novým z kompozitních polyesterových pororošťů. Akumulační i manipulační komora byly obloženy obkladem z bazénového programu podle standardů naší společnosti. Byly doplněny nové nerezové žebříky do akumulací a armaturní komory. Vodojem byl kompletně strojně-technologicky převystrojen, byla provedena nová elektrostavební instalace a elektrotechnologická část vodojemu. Všechny tyto práce zajišťoval provoz 01.

Před uvedením vodojemu do provozu bylo částečně vyměněno výtlačné potrubí směr Kropáčova Vrutice a bylo nutné přeložit část gravitačního potrubí na Sušno z důvodů kolize s budoucí opěrnou gabionovou stěnou. Montážní práce na potrubí zajišťoval provoz 03.

Rekonstrukce tohoto zemního vodojemu se zdařila. Na závěr bych proto chtěl poděkovat za velmi dobrou spolupráci provozům 01 a 03.

*Ing. Miloš Kafluk, odd.
vodohospodářského rozvoje a investic*

Základní informace o rekonstrukci čerpací stanice:

Zahájení stavby:	červenec 2016
Ukončení stavby:	listopad 2016
Projektant:	Vodohospodářské inženýrské služby, a.s., Křížová 472/47, 150 39 Praha 5
Zhotovitel:	Boleslavská Pojizerská spol.s.r.o., Boleslavská 643, Bakov nad Jizerou
Celkové náklady stavby:	3,65 mil. Kč s DPH

Provoz 04 - Mnichovo Hradiště se za poslední roky hodně změnil

Je to již pár let, kdy jsme na stránkách Zpravodaje obšírněji představovali provoz rozvodů vody v Mnichově Hradišti. Po letech bychom chtěli provoz 04 představit znovu, a to po změnách, kterými mezitím prošel.

Provoz v Mnichově Hradišti zajišťuje distribuci pitné vody. Snaží se o její nejvyšší kvalitu a spokojenost odběratelů. Oblast, kterou zásobujeme, je rozlohou poměrně velká, v roce 2014 došlo k jejímu významnému rozšíření o městys Kněžmost a okolí. Oblast působnosti provozu 04 můžeme od července 2014 rozdělit do čtyř územních celků.

První a největší je Mnichovo Hradiště s přilehlými obcemi a takzvanou Mohelskou skupinou, která zahrnuje obce na severu okresu Mladá Boleslav. Tato oblast je již tradiční a nedošlo v ní v uplynulých letech k zásadním změnám. Druhou částí je Bělá pod Bezdězem a okolí, která vybudováním nového vodovodu v Libovicích zasahuje od letošního roku až pod Vráteňskou horu nad obcí Nosálov. Třetí významnou součástí mnichovohradištského provozu je Bakov nad Jizerou a okolní obce, oblast, která rovněž zůstává bez výrazných změn. Posledním, čtvrtým územním celkem, je zmíněný Kněžmost a okolí.

V roce 2002 bývalý vedoucí provozu v Mnichově Hradišti Karel Hron uváděl na stránkách Zpravodaje počty pracovníků, informace o jednotlivých pracovištích, o oddělené části provozu v Bělé pod Bezdězem, psal o potížích s výší ztrát na našem provozu apod. Velká část z těchto údajů je již minulostí. Příkladem

může být třeba zrušení odloučeného pracoviště v Bělé pod Bezdězem. Veškerá činnost související s úkoly provozu je totiž prováděna a řízena ze střediska v Mnichově Hradišti. Také počty pracovníků se snížily. Oproti dobám minulým se o celý a stále se rozrůstající provoz stará jen 8 montérů vodovodů, 1 montér vodoměrů, 4 odečítači vodoměrů a 4 technici. O to větší jsou pak nároky kladené na jejich práci. Jak je patrné z předešlých řádků, dojezdové vzdálenosti a časy na jednotlivé lokality jsou poměrně značné. Proto je i vzhledem k nižšímu počtu pracovníků nutné co nejefektivněji využívat pracovní dobu a důsledně plánovat práce, zvláště v odlehklých místech.

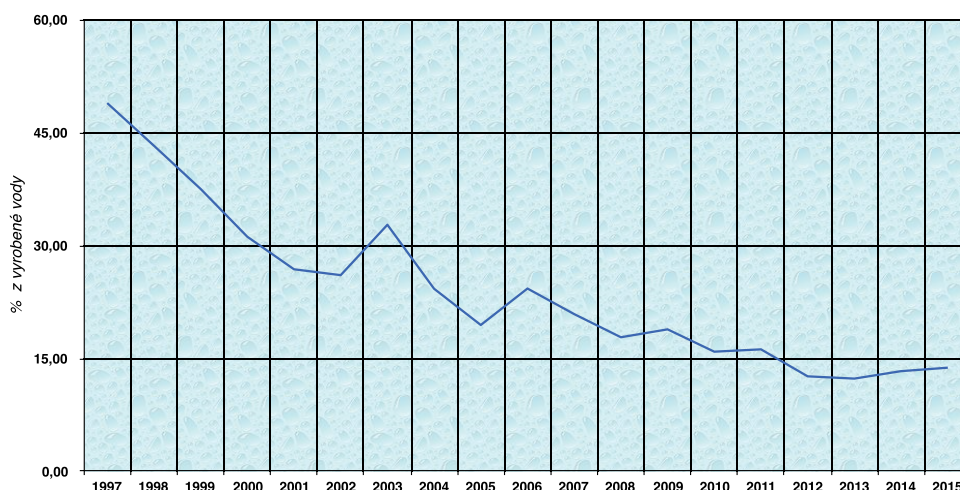
Ztráty na vyrobené vodě, to je tolikrát zmiňované téma, kterým se mnozí chlubí a kterého se i někteří jiní obávají. Myslím si, že se provoz 04 může posunout od obav do příjemnější polohy tohoto tématu. V průběhu uplynulých let se soustavnou činností zaměřenou na snižování ztrát podařilo srovnat krok s ostatními. V letech 2013–2015 se pohybovala míra ztrát na provozu 04 mezi 12–14 %. Ještě v roce

2000 a letech následujících se ztráty pohybovaly mezi 25–35 %. Za práci, která byla v tomto směru uskutečněna a která obnáší důsledné a rychlé řešení vzniklých poruch, neustálý monitoring průtoků na distriktních měřidlech, budování nových měřidel s přenosy, kvalitní a efektivní práci při odečtech vodoměrů a v neposlední řadě mnoho hodin strávených nočními odposlechy, patří všem pracovníkům ve společnosti napříč profesemi velký dík.

Provoz v Mnichově Hradišti si v uplynulých letech prošel množstvím personálních změn. Ty proběhly na postech vedoucího provozu i provozního mistra vodovodů. Velkou a zásadní změnou je také generační obměna pracovníků na pozici montérů. Naše řady opustili zkušení zaměstnanci znalí problematiky i lokalit a na jejich místo nastoupili noví a mladí, kteří zkušenosti teprve sbírají. Naši velkou snahou je sestavit stabilní tým lidí, který bude dostatečnou zárukou pro kvalitní práci v letech příštích.

Asi největší změnou je zmíněné rozšíření působnosti provozu 04 do Kněžmostu a přilehlých obcí. V polovině

Voda nefakturovaná (ztráty vody) v % za období 1997 - 2015

roku 2014 došlo dohodou městyse s naší společností k převzetí závazku zásobovat pitnou vodou nejen Kněžmost samotný, ale i velkou část obcí, které pod něj spadají a které mají samostatné vodovody, například vodovod Srbsko a Malobratřice. Kněžmost byl donedávna zásobován ze starého věžového vodojemu Soleček s nepříliš kvalitním zdrojem. S cílem zkvalitnění dodávky pitné vody a souvisejících služeb došlo k výrazné investici téměř 20 milionů korun, na které se 7,5 mil. podílel i městys. Za tyto peníze jsme vybudovali přivaděč pitné vody LT DN 250 mm z Úhelnice a napojili celou oblast na kvalitní vodu ze skupinového vodovodu Mladá Boleslav. Výstavba vodního díla proběhla v roce

Zadní řada zleva: Korel Jiří, Maryšková Eva, Havlík Lumír, Marešová Jarmila, Eichlerová Lenka, Rychlovský Ivo, Kroužek Michal, Hašek Ondřej
Prostřední řada zleva: Šrajeroval Ilona, Medňanská Marie, Holda Tomáš, Malik Josef, Jáchym Petr, Beránek Tomáš, Vajs Jan
Přední řada: Aleš Marek, Mareš Dušan, Černý Jiří

2015 a v tomto roce je již v provozu. Kvalitní vodou z Rečkova je tak nyní zásobován Kněžmost a jeho části Koprník, Buda, Býčina, Lítkovice a Násedlnice. V letošním roce stavíme nový vodojem Kněžmost, po jehož zprovoznění bude naplněna celková koncepce zásobování vodou Kněžmostska.

Dalším vodovodem, který byl v loňském roce vybudován včetně nového zemního vodojemu a letos zprovozněn, je vodovod v Libovici (místní část Nosálova). I zde se na investici podílela obec. Ta se rozkládá v atraktivním prostředí na úpatí Vrátecké hory a je severozápadní výspou oblasti, kterou provoz obhospodařuje.

V nejbližších letech se plánuje rozšíření působnosti provozu o další lokality. Bude vybudován vodovodní řad propojující Kněžmost s obcí Suhrovice. Další chystanou investicí Mnichova Hradiště je vodovod do městských částí Lhotice a Dobrá voda.

Nedílnou součástí činnosti

provozního střediska je kromě dodávky pitné vody v požadované kvalitě i zajišťování nepřetržité údržby na potrubí a vodovodních armaturách. Tato činnost prakticky nikdy nekončí. Poruch na řadech i vodovodních přípojkách je i v současnosti poměrně dost. Naší snahou i povinností je vzniklé havárie okamžitě řešit, abychom naše odběratele omezili na dodávce co nejméně. V případě potřeby jsme schopni zvládnout 2 i 3 poruchy v jednom dni. Toto je možné jen díky velkému nasazení a ochotě kolegů řešit problémy i po pracovní době.

Ve spolupráci s investičním oddělením každoročně tipujeme rizikové úseky potrubí s velkým výskytem poruch a lokality, kde vodovodní potrubí vzhledem ke svému stáří dosloužilo. V uplynulých letech se nám zdárně podařilo vyměnit rozsáhlé úseky potrubí a zkvalitnit tak dodávku spotřebitelům. Příkladem mohou být výměny řadů v Mnichově Hradišti, Bakově nad Jizerou, Bělé pod Bezdězem, obnova vodovodu Mukařov a řada dalších. Na rok 2017 chystáme

obnovu vodovodu v obci Březovice, výměnu poruchových výtlačných řadů z čerpací stanice Jelení studánka na Bílou Hlínu a Klášter Hradiště nad Jizerou. Také v Mnichově Hradišti se v součinnosti s investicemi města plánují rozsáhlé výměny řadů na Masarykově náměstí a v přilehlých ulicích.

Poslední částí naší činnosti je zajištění ostatních služeb ve prospěch zákazníků včetně řešení stížností a reklamací. Provozní zázemí v Mnichově Hradišti je i kontaktním místem, kde mají odběratelé možnost uhradit platbu za vodné, stočné a další práce. Zakládáme si na vstřícném jednání s našimi zákazníky, takže se až na opravdu drobné výjimky nesetkáváme s nepochopením a stížnostmi. Spoluprací v přátelském a kolegiálním duchu se snažíme o zdárný chod provozu a plnění pracovních úkolů, které jsou na nás kladeny.

*Aleš Marek,
vedoucí provozu 04
- Mnichovo Hradiště*

Rekonstrukce vyhnívacích nádrží na ČOV II Mladá Boleslav – Podlázky

Při pravidelné kontrole plynotěsnosti na ČOV II Mladá Boleslav, kterou prováděl vedoucí čistírny Václav Šákr, byl 7. listopadu 2014 zjištěn na vyhnívací nádrži č. 2 únik bioplynu.

K úniku docházelo na vrchlíku nádrže. Pro přesné zjištění místa úniku bylo nutné rozebrat jeho zateplení a zastřešení. Poté se objevilo místo úniku, které nás překvapilo svou velikostí. Otvor byl dlouhý 38 cm a široký 5 cm. Z bezpečnostních důvodů byla vyhnívací nádrž odstavena z provozu. Ihned jsme oslovili revizního technika, s kterým jsme konzultovali možnost opravy. Ta proběhla v následujícím týdnu, ale vzápětí se táž závada objevila na nádrži č. 1. Přístup k této poruše byl stejný jako v případě poruchy nádrže č. 2 (viz. foto na str. 9).

Vzhledem k závažnosti problému jak se zabezpečením provozu kalového hospodářství čistírny tak se zajištění bezpečnosti práce byla svolána bezpečnostní komise firmy, která určila další postup provozování tohoto technologického celku. Do povinnosti každé směny byla přidána 2× denně kontrola plynotěsnosti nádrží a obsluhovatelé byli proškoleni, jak mají postupovat při zjištění úniku plynu.

Dále bylo rozhodnuto, že bude

Základní informace o rekonstrukci čerpací stanice:

Zahájení stavby:	říjen 2015
Ukončení stavby:	duben 2016
Projektant:	Sweco Hydroprojekt a.s., Táborská 940/31, 140 16 Praha 4
Zhotovitel:	Energie-stavební a báňská a.s., Plzeňská 298/276, 151 23 Praha 5 Motol
Celkové náklady stavby:	18,7 mil. Kč s DPH

zahájena příprava na rekonstrukci vrchlíků obou vyhnívacích nádrží a že tato akce bude zařazena jako mimořádná do plánu investic a dodavatelských oprav na rok 2015.

Pro projekční práce byla vybrána renomovaná firma Sweco Hydroprojekt, a. s., z Prahy, která má velké zkušenosti s projektováním čistíren odpadních vod. Základním požadavkem při projektování bylo

vyločit do budoucna možnost opakování poruch vyhnívacích nádrží obdobného rázu. Proto bylo rozhodnuto, že vrchlíky, které byly původně z ocelového plechu, nahradí vrchlíky z betonu s plastovou výstelkou.

Po celou dobu projektování v roce 2015 docházelo k dalším únikům

a následným opravám, které umožnily provoz kalového a plynového hospodářství na ČOV II Mladá Boleslav – Podlázky až do zahájení stavby. Toto se však podařilo pouze na nádrži č. 1, nádrž č. 2 musela být pro neopravitelnost odstavena z provozu již v únoru 2015.

V létě 2015 se uskutečnilo výběrové řízení na dodavatele stavby, jehož vítězem byla společnost Energie – stavební a báňská, a. s., Kladno. Předání staveniště proběhlo 14. října 2015 a bohužel, jak bývá u těchto akcí obvyklé, rozjždění stavby bylo velice pozvolné a od začátku začal

harmonogram prací nabírat skluz. Dodavatelská firma měla poměrně velké problémy se stavbou lešení, které bylo potřeba pro bezpečnou realizaci celého díla. Akci nakonec pomohlo, že v zimě 2015 byly pro stavební práce vhodné klimatické podmínky. Dílo bylo dokončeno v dubnu 2016 ve velmi dobré kvalitě.

Vzápětí byly zahájeny práce s najížděním vyhnívacích nádrží do provozu. Tato činnost je poměrně technologicky náročná a riziková, proto jsme si na pomoc přizvali firmu Vodohospodářsko-inženýrské služby, s.r.o., která s tím má bohaté zkušenosti. K bezproblémovému zapracování vyhnívacích nádrží je potřeba očkovací kal, který byl dovezen v potřebném množství z ČOV I Mladá Boleslav – Neuberk. Následně je nutné velice opatrně, s neustálou laboratorní kontrolou, dávkovat kal do vyhnívacích nádrží z provozu čistírny. Do běžného provozu byly uvedeny vyhnívací nádrže v červnu 2016.

Závěrem bych chtěl poděkovat svým kolegům z obsluhy ČOV II Mladá Boleslav, laborantkám a hlavně Václavu Šákrovi za přístup k řešení této nepříjemné a náročné situace, kterým umožnili hladký, bezpečný a úspěšný průběh celé akce.

Pavel Otta, vedoucí provozu 07, ČOV a kanalizace

Vodovod Hřivno

Hřivno, malá obec na Mladoboleslavsku, která je místní částí městyse Chotětov, nám v posledních několika letech přiděluje starosti v zásobování vodou. Místní vodovodní systém má pouze zdroj pitné vody a automatickou tlakovou stanici bez akumulace.

Tento jednoduchý systém bez vodojemu má však svá úskalí. Prvním je dodávka elektrické energie, bez níž je v krátké době celá obec bez vody. Tuto situaci místní obyvatelé ještě pochopí, pokud jim doma nejde proud, neteče ani voda. Druhým úskalím je vyšší odběr vody obyvateli převyšující vydatnost zdroje. Tato situace pravidelně nastává v jarních a letních měsících. Množství vody ve zdroji na průměrnou spotřebu dostačuje, ale nemá vydatnost na překlenutí odběrových špiček (napouštění bazénů, zalévání zahrad apod.). Pro ilustraci: vydatnost zdroje vody 0,6 l/s, průměrná spotřeba 0,35 l/s, odběrové špičky 0,8–1,0 l/s. Z uvedených čísel vyplývá jednoduchý závěr. Při odběrech nad 0,6 l/s voda ve

zdroji zaklesne pod úroveň čerpadla, které začne nasávat vzduch a následně se vypíná.

Vzhledem k tomu, že nejbližší vodovod, na který by mohla být obec přepojena, je vzdálen tři kilometry a nový zdroj by musel mít pravděpodobně i úpravnu vody, rozhodli jsme se k experimentu s osazením mobilní nádrže o objemu

18 m³ v blízkosti zdroje, která doplní vodovodní systém o nutnou minimální akumulaci vody. Nádrž byla osazena v červnu 2016 s tím, že stávající čerpadlo ve zdroji doplňuje mobilní nádrž, ze které je odebírána voda tlakovou stanicí Hydrovar s frekvenčními měniči. Je tak zajištěn a udržován kontinuální tlak vody v síti podle momentální potřeby obyvatel.

Osazení provizorní nádrže v blízkosti čerpací stanice v samém středu obce. Snímek interiéru čerpací stanice zachycuje stávající tlakovou nádrž (tzv. darling) a nově osazenou soustavu čerpadel Hydrovar.

Nyní sledujeme a následně vyhodnotíme odběry vody do spotřebišť v průběhu celého kalendářního roku. Na základě získaných výsledků pak rozhodneme, zda a jak velkou akumulaci osadíme na vodovodní systém, nebo zda se dáme cestou hledání nového zdroje pitné vody.

*Ing. Vladimír Stehlík,
výrobní náměstek*

Kterak jsme opravovali vodojem v Loukovci

Již v průběhu opravy vodojemu Hydroglobus ve Zdětíně bylo rozhodnuto o pokračování této bohubilé činnosti. Po dlouhém tápání ve výběru firmy jsme našli takovou společnost, pro kterou bylo snesení Hydroglobu a jeho generální oprava výzvou, která se neodmítá. Po prvotním hledání cesty na pilotním projektu ve Zdětíně a ověřování technologického postupu opravy jak námi coby investorem, tak společností C.Bau z Mimoně a PZ Mont z Liberce coby zhotoviteli díla a po vydařeném završení generální opravy tohoto vodojemu jeho opětovným postavením, naplněním vodou a obnovením dodávek do vodovodního řadu jsme ani jinak postupovat nemohli.

A tak letos na jaře byl snesen další, tentokrát 200kubíkový vodojem v Loukovci a následně i 100kubíkový Hydroglobus v Jizerním Vtelně. Rád bych Vás tentokrát seznámil s postupem prací na loukoveckém vodojemu.

Již před jeho snesením bylo v celém okolí oznámeno, o jak velkou událost se na Mnichovohradištsku jedná, a tak se zúčastnili nejenom ředitel Jan Sedláček a náměstek Vladimír Stehlík, zástupci zhotovitele pánové Břetislav Píšek a Karel Příbyl, ale i starosta Loukovce Tomáš Patočka, mnoho sousedů z okolí, dvě mateřské školky po patnácti dětech, fenka Jesica a kocour Matyáš. Soused a pamětník Josef Soukal přinesl čtyřicet let staré, ještě černobílé vybledlé

fotky a ukazoval, jak vypadala stavba vodojemu v 80. letech.

Při příchodu nikdo z účastníků netušil, o jak velkou atrakci se bude jednat. Ostatně i my jsme byli nemile překva-

peni. Po nočním silném dešti byl okolní travnatý, mírně svažité terén okolo vodojemu podmáčen, a tak se 160tunový jeřáb k vodojemu nemohl vyhrabat, jak se mu zadní nápravy na bahně smekaly. Hned při zahájení prací tedy došlo ke komplikacím, které se ale ještě týž den podařilo vyřešit. Pan stavitel Píšek dal dovézt silniční panely, kola jeřábu byla podložena a k polednímu již byl jeřáb ustaven pro snesení vodojemu. Dobu zdržení vyplnila artistická vložka pana Soukala s fenkou Jesicou. Nejdříve předváděli, jak Jesica šťeká ve třech světových jazycích. Zaslouženého potlesku přihlížejících se oběma artistům dostalo poté, co Jesica chůzí pozadu obešla celý vodojem.

Další práce je možné po zkušenostech na Hydroglobu ve Zdětíně považovat za rutinu. Vodojem již dlouho nevzdoroval a za dvě hodinky ležel na boku. Vrhla se na něj skupina do té chvíle přihlížejících dělníků a začala jej svlékat z hliníkového opláštění a tepelné izolace. Ukázalo se, že ani

tento vodojem nebyl v dobré kondici. Silné plechové pláty v části pláště akumulární nádrže nad hladinou byly mírně prokorodované. Zástupci naší společnosti upřesnili rozsah generální opravy, jak jim to umožňovala uzavřená smlouva. Na akumulaci se měnily jen dva horní pásy pláště nádrže. Že nebylo nutné měnit i třetí pás (tzv. poledník), bylo zapříčiněno použitím silnějšího materiálu při výrobě 200kubikového vodojemu na rozdíl od menšího, 100kubikového.

Nastalo nudné období řezání koule, tvarování ocelových plátů, sváření, pískování, natírání, montáž tepelné izolace a hliníkového opláštění a v neposlední řadě instalace trubního systému. Občas je zpestřila oprávněná stížnost sousedky na přílišný hluk při

pískování a řezání rozbrušovací pilou. Stížnosti jsme promptně vyřešili. I my měli pochopení pro její postesknutí poté, co zhotovitel produkoval při práci hluk startující stíhačky od sedmi hodin ranních do 21 hodin večerních po sedm dní v týdnu. Proto jsme s ním dohodli omezení doby, po kterou nenesitelný randál produkoval. Ostatně paní sousedka byla uznalá a chápala, že pokud obec Loukovec i nadále bude potřebovat kvalitní pitnou vodu, je nutné opravy vodárenského zařízení provádět.

Přes tato drobná zpestření pokračovala oprava vodojemu ke zdárnému konci a její průběh zpestřila již jen nepodstatná epizoda opět s paní sousedkou. Při realizaci opravy náš provoz opomíjel sekání travnaté, stavbou nedotčené plochy. Tak se stalo, že vysoká tráva přesahovala plot na nově založenou a s láskou opečovávanou zahradu

v sousedství. Paní nevěděla, na koho se obrátit, a tak požádala o pomoc mě. Provoz mé žádosti vyhověl a v předvečer konání dalšího kontrolního dne přerostlou travu a plevel pokosil. Následující den vida, že tráva je pokosená, jsem se zeptal sousedky, zda je vše v pořádku. Zcela mě odzbrojila slovy: „Dobrý den, včera přijeli dva chlapi od vás a hned při vybalování sekačky mi hlásili, že si nějaká stará bába v Loukovci stěžovala na přerostlou travu, a tak ji jedou posekat.“ Naši pracovníci jistě netušili, že hovoří s iniciátorkou posekání trávy. Ale i tuto epizodu přijala sportovně a s humorem, takže dobré sousedské vztahy nebyly narušeny.

Přes drobné zádrhele při převjímcem vodojemu před jeho naplněním jsme propluli i tímto úskalím a dnes vodojem stojí v celé své kráse na původním místě a obyvatelům nejen Loukovce, ale i ostatním uživatelům celého skupinového koryteckého vodovodu slouží věrně a spolehlivě jako před čtyřiceti lety.

A na závěr vám poskytnu ještě jednu informaci. Loukovecký vodojem poznáte podle znaku obce Loukovec, který jsme umožnili panu starostovi na náš vodojem namalovat. Neváhejte a cestou na Mnichovohradištsko si zajed'te Hydroglobus v Loukovci prohlédnout. V jeho blízkosti možná ucítíte radostnou atmosféru, která nás provázela po celou dobu generální opravy.

*Ing. Jiří Šťastný,
vedoucí oddělení strojní a elektro*

Exkurze na přehradě s unikátní vodní elektrárnou

Ve čtvrtek 22. září začalo být před centrální budovou společnosti v Čechově ulici nebyvalé hlučno již dvacet minut před šestou. To se zde totiž začali scházet přihlášení účastníci exkurze. Náš nejlepší organizátor Martin Ledvina nám tentokrát zařídil exkurzi na Slapské přehradě

Aby byl využit celý den a vyplatil se i objednaný autobus, nezůstane nikdy jen u jednoho poznávání. Poprvé nás autobus „vyklopil“ v obci Teletín. Zde jsme se vydali pěší procházkou po turistické značce a přes pole na vyhlídku Máj. Bohužel pro ranní mlhu jsme o nejpůsobivější pohledy do hlubokého kaňonu meandrující Vltavy v místech dnes již legendárních Svatojánských proudů přišli. Ale i tak jsme zažili neobvyklý zvláštní pohled, kdy jsme nad hustou mlhou mohli spatřit vrcholky zalesněných kopců.

Poté jsme autobusem popojeli na vodní dílo Slapy, které je v pořadí třetím vybudovaným stupněm Vltavské kaskády. Příprava výstavby započala již za II. světové války. Z několika variant bylo tehdy rozhodnuto postavit přehradu s přeléváním vodní elektrárnou. Vzniklo v té době ojedinělé řešení s turbínami přímo v tělese hráze pod přelivy. Stavba byla

zahájena v roce 1949 ražením štoly pro obloukový tunel a ukončena byla o šest let později. Před zaplavením údolí byly vybrané památkové objekty přeneseny nad hladinu budoucího jezera. Nejvýznamnější byl barokní Ferdinandův sloup a socha sv. Jana v bývalých Svatojánských proudech. Samotné napuštění nádrže trvalo netypicky krátce, a to díky povodni v roce 1954, kdy byla nádrž plná během několika dní.

Koruna betonové hráze je 260 m dlouhá, 67,5 m nad základy a vede po ní silnice II. třídy. Korunový přepad je tvořen čtyřmi hrazenými poli, elektrárna má 3 turbíny. Hlavním účelem přehrady je využití průtoku

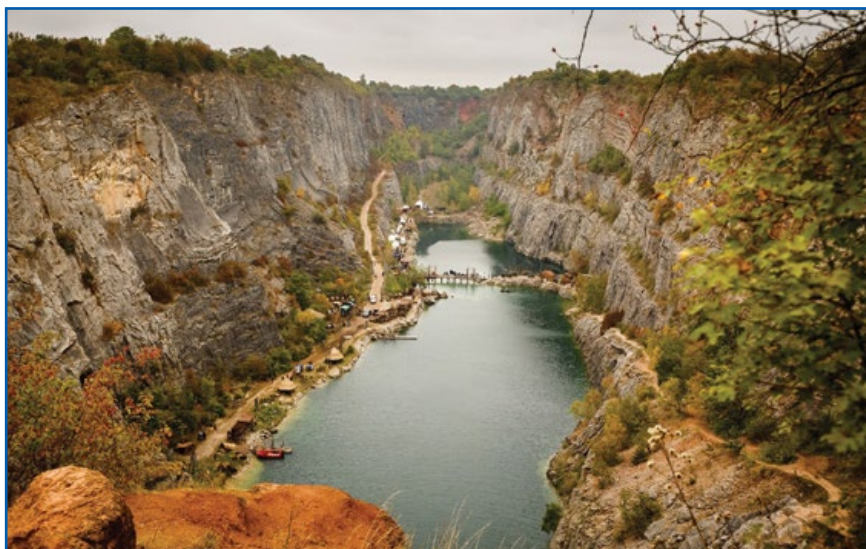
Prahy) před povodněmi. Jezero, po kterém jsme se následně plavili, je dlouhé 43 km a je vyhledávaným rekreačním místem pro obyvatele Prahy a okolí. Využívají jej pro vodní sporty i k rybaření.

Po vylodění z parníku Poděbradka jsme vodní dopravu vyměnili za autobus, který nás převezl do obce Mořiny. Zde jsme v malebné rodinné hospůdce Na Růžku naplnili dostatečně svá břicha. Takto posílnění jsme odjeli do Solvayových dolů. Zde jsme si prohlédli muzeum, ve kterém skupinka nadšenců sbírá, opravuje a uvádí znovu do provozu nejen části starých historických vozů, kterými se přepravoval vápence

a spádu řeky k výrobě elektřiny, zlepšování průtoku na dolní vltavsko-labské plavební trati a odběry pitné a průmyslové vody. Dále slouží jako částečná ochrana území pod vodním dílem (zejména

z lomů úzkokolejnou železnicí, ale i různé historické nářadí, lampy a jiné předměty vztahující se k těžbě vápence v překrásné krajině Českého krasu nedaleko cesty ze Svatého Jana pod Skalou na Karlštejn. Muzeum je ukázkou těžby jak lomové, tak důlní. Pravděpodobně největší zajímavostí skanzenu je rekonstruovaná polní lomová dráha s rozchodem 600 mm představující ukázkou dopravy suroviny

ve výklopných vozících tažených dieselovou lokomotivou. Nadšenci budují skanzen ve volném čase o sobotách a nedělích.

A proč Solvayovy doly? Po vzniku Československa změnil Rakouský spolek pro chemickou a hutní výrobu název na Neštěmické Solvayovy továrny. Společnost se soustředila na výrobu sody a hydroxidu sodného žiravého. Závod vyráběl ze solanky a z vápence uhličitán sodný (sodu) podle tzv. Solvayova procesu.

Ještě v Solvayových dolech jsme nasedli do zprovozněného vláčku s otevřenými vagonky a ubírali jsme se ke Svatému Janu pod Skalou. Místo je po Karlštejnu a Berounu nejnavštěvovanějším v okrese. Atraktivnost tohoto krásného místa a jeho okolí vedla již v roce 1889 k vytvoření jedné z prvních značených turistických tras v Čechách Cesty Vojty Náprstka Beroun – Sv. Jan – Karlštejn. Dnes nejstarší dochovanou turistickou trasou u nás. Svatého Jana protíná Svatojakubská cesta, vedoucí napříč celou Evropou. Od dávných dob sem směřovalo mnoho panovníků a významných osobností. Četnost akcí a množství návštěvníků svědčí o tom, že Svatý Jan pod Skalou, který byl nedávno ještě z politických důvodů vymazáván z map, si po právu opět znovu získal

přízeň turistů, milovníků přírodních krás a historie.

Nutno dodat, že pronezapomenutelný výhled stojí za námahu vystoupat na vyhlídku. My jsme se po následném sestoupení do vesnice chtěli podívat také do Ivanovy jeskyně, kterou obýval první český křesťanský poustevník Ivan, uctíváný jako svatý. Místo je známé také tím, že zde vyvěrá z hlubin pramen, který byl kdysi léčivý. Místo také patří do seznamu energicky nejvíce nabitých míst u nás. Do samotné jeskyně jsme se bohužel již nedostali, jelikož vstup do ní je z barokního kostela sv. Jana Křtitele vyprojektovaného italským stavitelem Carlo Luragem, který byl otevřen pouze do 17.00 hodin.

Protože už byl po večeru a my se

začali bát, zda vůbec uvidíme něco z Velké a Malé Ameriky, autobus nás odvezl opět do blízkosti vápencových lomů u obce Mořina. Z parkoviště jsme se nyní vydali rychlou chůzí k lomu zvanému Velká Amerika, abychom se místo plánované obchůzky zdejších lomů podívali alespoň na jeden z nich. Velká Amerika zvítězila, protože se nacházela nejbližší od nás. Dnešní názvy lomů vzešly z trampského prostředí ale konkrétně lom Amerika je doložen již v roce 1859. Na vápencové lomy je shora pěkný pohled, připomínající prostředí z westernových filmů. Místo je také často vyhledáváno filmaři. Byl zde natáčen například Limonádový Joe, Malá mořská víla, Akumulátor a další. Vyhledávají ho také zahraniční filmaři. I my jsme měli štěstí a viděli natáčení scény britským štábem k historickému 10dílnému seriálu Britannia, který je zasazen do prostředí Velké Británie z dob před naším letopočtem.

V pozdních hodinách jsme se zdraví navrátili do Mladé Boleslavi.

Při podobných zájezdech nepoznáváme jen vodovodní a vodohospodářská díla, ale poznáváme se také vzájemně jako kolegové z různých oddělení. Této možnosti si všichni vážíme a vedení společnosti za takovou příležitost děkujeme.

*Ivana Pumrová
a Alena Charvátová*

PF 2017

*Vánoce plné lásky a pokoje mezi blízkými, pevné zdraví,
šťěstí a hodně úspěchů v novém roce 2017 přeje*

vedení společnosti a redakční rada Zpravodaje